

قانون اصلاح موادی از قانون تعاریف و ضوابط تقسیمات کشوری (مصوب ۱۳۶۲ مجلس شورای اسلامی)

سال ۱۳۸۹

ماده ۱- تبصره (۵) ماده (۴) قانون تعاریف و ضوابط تقسیمات کشوری مصوب ۱۳۶۲/۴/۱۵ و اصلاحات بعدی آن به شرح ذیل اصلاح می‌شود:

تبصره ۵- روستاهای مرکز بخش با هر جمعیتی و روستاهای واجد شرایط چنانچه دارای سه هزار و پانصد نفر جمعیت باشند شهر شناخته می‌شوند.

ماده ۲- ماده (۶) قانون مذکور به شرح ذیل اصلاح می‌شود:

۱- تبصره (۱) ماده (۶) به شرح زیر اصلاح می‌گردد:

تبصره ۱- حداقل جمعیت محدوده هر بخش، با در نظر گرفتن وضع پراکندگی و اقلیمی کشور به دو درجه تراکمی به شرح زیر تقسیم شده است:

الف - مناطق با تراکم زیاد سی هزار نفر.

ب - مناطق با تراکم متوسط بیست هزار نفر.

۲- تبصره (۲) ماده (۶) به شرح زیر اصلاح می‌گردد:

تبصره ۲- در نقاط کم تراکم، دورافتاده، مرزی، جزایری، جنگلی، کویری و نقاط محروم و توسعه نیافته و همچنین جمعیت عشایری که بیش از شش ماه در منطقه حضور دارند با توجه به کلیه شرایط اقلیمی، سیاسی، اقتصادی و اجتماعی تا حداقل ده هزار نفر جمعیت با تصویب هیأت وزیران و درموارد استثنائی با تصویب مجلس، جمعیت بخش می‌تواند کمتر از میزان فوق باشد.

۳- متن زیر به عنوان بند الحقی به ماده (۶) اضافه می‌گردد:

بند الحقی - کلیه روستاهایی که در حریم شهرها قرار دارند با تشخیص و درخواست فرماندار آن شهرستان به شهر مربوطه الحق می‌گردد.

ماده ۳- تبصره (۲) ماده (۷) درموارد زیر اصلاح می‌گردد:

۱- بعد از کلمه «کویری» عبارت «و نقاط توسعه یافته (طبق فهرست سالانه دولت)» اضافه می‌شود.

۲- عبارت «تا حداقل پنجاه هزار نفر» حذف می‌شود.

ماده ۴- دولت می‌تواند در صورت تصویب هر مورد نسبت به تأمین بار مالی آن در بودجه سنواتی اقدام نماید.

قانون فوق مشتمل بر چهار ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ چهارم اسفندماه یکهزار و سیصد و هشتاد و نه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۹/۱۲/۱۱ به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئيس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

